

Dosar nr.

Operator de date cu caracter personal nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA - SECȚIA COMERCIALĂ SI CONTENCIOS
ADMINISTRATIV FISCAL
SENTINȚĂ Nr.

Ședința publică din

Completul constituit din:

Președinte

Grefier

Pe rol fiind soluționarea contestația formulată de contestatoarea SC _____ SRL _____, cu sediul în _____, str. _____ nr. _____, jud. Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, jud. Vâlcea.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de _____, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru astăzi.

TRIBUNALUL

Deliberând constată următoarele:

S-a înregistrat la nr. _____ contestația formulată de către contestatoarea SC _____ SRL în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA împotriva deciziei nr. _____ prin care a fost soluționată contestația împotriva deciziei de impunere nr. _____ și a raportului de inspecție fiscală nr. _____, solicitând instanței ca prin sentința ce se va pronunța să se anuleze actele administrativ fiscale de mai sus.

În motivare contestatoarea arată că în perioada 06.11.2007 – 14.01.2008 a fost supusă unei inspecții fiscale în urma căreia s-a întocmit raportul de inspecție fiscală din _____ în care, la capitolul TVA s-a precizat că datorează un TVA suplimentar în sumă de _____ RON sumă pe care o consideră stabilită în mod eronat datorită aplicării greșite a dispozițiilor art. 128 alin. 3 lit. e din Codul fiscal.

Arată de asemenea contestatoarea că a formulat contestație pe cale administrativă împotriva deciziei cu numărul de mai sus care a fost respinsă ca neîntemeiată pentru suma ce reprezintă TVA și accesorii aferente.

Contestatoarea _____, arată în continuare aceasta, desfășoară activități de creditare a persoanelor fizice cărora le acordă credite cu primire de bunuri spre păstrare – operațiune de amanetare, încheie cu aceste persoane contract de amanet, iar bunurile lăsate spre păstrare nu sunt proprietatea sa, astfel încât la

TVA suplimentar în sumă de lei a fost calculat la o bază impozabilă în sumă de lei cât reprezintă contravaloarea bunurilor amanetate, constatate lipsă în gestiune la data de 14.01.2005, bunuri care nu au fost găsite efectiv dar au fost plătite prin registrul de casă sau au fost găsite chitanțele de casă pe baza cărora clienții au efectuat diferite plăți .

Baza de impozitare în cuantumul de mai sus nu cuprinde comisionul ce ar fi fost încasat de petentă pentru bunurile amanetate astfel cum pretinde aceasta.

Organul de inspecție fiscală a făcut în cauză o corectă aplicare a dispozițiilor art. 128 alin. 3 lit. e din Legea nr. 572/2003 privind Codul fiscal, bunurile găsite lipsă fiind asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată.

Cât privește estimarea prejudiciului, instanța reține că și aceasta s-a făcut în conformitate cu prevederile legale.

Potrivit punctului 65.2 din Normele de aplicare a OG nr. 92/2003 , aprobate prin HG nr. 1050/2004 estimarea bazei de impunere are loc și în situația în care organul fiscal identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabili cu activități similare.

În speță însă, estimarea prejudiciului nu s-a făcut prin evaluare, deoarece în urma inventarierii efectuată la data de s-a stabilit o lipsă în gestiune de

lei reprezentând valoarea obiectelor lipsă și comisionul acestora, sumă ce nu a fost înregistrată în contabilitatea contestatoarei.

Din economia Legii contabilității nr. 82/1991 rezultă că tocmai contabilitatea unei societăți permite evaluare, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii iar societatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică a informațiilor cu privire la situația financiară.

Totodată, același act normativ prevede că deținerea cu orice titlu , de bunuri materiale, titluri de valoare numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operații economice trebuie să fie înregistrate în contabilitate.

Administratorul societății nu a emis decizii de imputare în sarcina persoanelor vinovate și nu a înregistrat această lipsă deși prejudiciul a fost stabilit ca fiind cert, după cum ulterior nu a înregistrat în contabilitate nici valoarea bunurilor constatate lipsă prin expertiza contabilă efectuată în dosarele penale, astfel încât nu se poate invoca lipsa caracterului cert al prejudiciului.

Pe cale de consecință atât în decizia de impunere cât și cu ocazia soluționării contestației, organele de inspecție fiscală în mod corect au stabilit diferența suplimentară de TVA în sumă de lei și au calculat accesorii la aceasta în sumă de lei, taxă aferentă unei baze de impunere de lei reprezentând contravaloarea bunurilor amanetate și constatate lipsă în gestiune, făcând o corectă aplicare a dispozițiilor art. 128 alin. 3 lit. e din codul fiscal.

Pentru considerentele expuse mai sus contestația este neîntemeiată și va fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge contestația formulată de contestatoarea SC
SRL _____, cu sediul în _____, str. _____, nr. _____, jud.
Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR
PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, jud.
Vâlcea.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din _____, la sediul Tribunalului
Vâlcea.

Președinte,

Grefier,

Red. V.M.
Tehnored.. M.C.
19.11.2010 – 4 ex.